

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at gøre, dem, der har med Den jyske Opera at gøre, og dem, der sidder i de enkelte teatre, der som selvstændige individer går med ind i denne ordning.

Man kan så diskutere, om det skal være for 1 år, 2 år, eller hvordan man vil lave det. Men jeg er enig i, at vi skal passe på, hver gang vi etablerer noget, at det ikke er noget, der skal vare for tid og evighed, ligegyldig om det er godt eller skidt, eller hvordan det udvikler sig, og det er det, jeg mener, vi i høj grad har opnået enighed med Amtsrådsforeningen om med denne løsning. I det oprindelige forslag lå det faktisk betydeligt vanskeligere med en sådan udskiftning, idet der dér var tale om udpegning én gang for alle. Og vi har altså så ment, at det var bedre at komme ind på den anden løsning. Men jeg gør opmærksom på, at styrelsen mere er en bevillingsmyndighed, end den er den, der skal tage del i programmer og hele det daglige arbejde.

Jeg har også bemærket mig det om administrationen, om amter, og jeg har specielt bemærket mig det, som hr. Wilhjelm sagde om normer og standarder. Det findes jo inden for landsdelsscenerne, det findes inden for den storkøbenhavnse teaterordning. Dér er man kommet ind på at lave bestemte normer og standarder for, hvordan lønningerne skal ligge for teaterchefer og hele vejen ned, hvor stor administrationen skal være og en række andre ting. Det mener jeg er rimeligt at videreføre gennem hele teaterlivet. Jeg tror ikke, at vi kan gøre det i forbindelse med denne lov, men jeg tror, at den dag vi kommer til den endelige revision af teaterloven, hvori der er en lang række ting, der skal indgå, og hvor til den tid også Det kgl. Teater skal have sit kapitel — det har jeg sagt nogle gange nu efterhånden, men engang sker det vel — skal vi også tage disse ting op til en vurdering.

Jeg skal så kun gøre en bemærkning om børneteater. Der er fra flere sider rejst det spørgsmål, om børneteatrene får nok. Hvis dette lovforslag går igennem, er vi nået op på det, vi skulle have været på på dette tidspunkt, som jeg sagde tidligere, på de 7,5 mill. kr.

Det er ikke, hvad jeg mener er det rimelige — der kan fremføres en lang række synspunkter — men det er, hvad der er det

mulige i den givne situation. Vi kan dog lave et fornuftigt arbejde, og det er det, der har været hensigten. Vi kunne sagtens være kommet med andre tal, men hvis vi så skulle skære ned på andre områder, ved jeg, at der er en række også af de tilhørere, der måtte sidde oppe på tilhørerspladserne, som ville stille i kulturministeriet til næste torsdagsmodtagelse og sige: det er i orden, men bare ikke på vores afdeling. Det er jo den problematik, vi har i hele vores arbejde, når vi har med disse ting at gøre. Vi vil alle sammen det bedste, men vi har begrænsede muligheder. Her tager vi et skridt frem.

Jeg skal kun sige til hr. Jes Schmidt, at jeg tror, at det med abonnementsordningen er noget, vi kan klare rent administrativt. Hvis der er mangler i den ude omkring i landet, så tror jeg ikke, vi behøver at lovgive om det; det er noget, vi kan tage op og undersøge.

Jeg skal kun til sidst sige, at jeg tror ikke på, når vi kommer igennem her, at det vil svække frodigheden. Jeg tror, det vil give nye muligheder for et af de mest spændende medier, der findes inden for kulturlivet. Der kan peges på en lang række af de ting, som er nævnt. Hvidovre er nævnt, der er Bristol, der er Posthusteatret, der kan nævnes utallige, der kan nævnes, hvad der er lavet uden for København, for der opstår forskellige grupper rundt omkring i landet, egnsteatre og en hel række andre ting.

Jeg tror, vi skal igennem et grundigt udvalgsarbejde, men jeg ville også ønske, at det bliver et hurtigt udvalgsarbejde. Vi skal fra ministeriets side gøre vores bedste for hurtigst muligt at skaffe de oplysninger, der er nødvendige. Det er kun 3 punkter i den samlede teaterlov, der er tale om, det skulle ikke være umuligt. Hvis vi virkelig vil noget med at føre en sådan positiv kulturpolitik stadig væk, så skal vi jo også tænke på de mennesker, der skal arbejde under loven, på deres planlægning af det, der skal i gang. Det skal i gang på et fornuftigt tidspunkt, for ellers har det ikke noget formål.

Her har vi en mulighed — uden at der er tale om de store udgifter fra statens side, fordi man fra Amtsrådsforeningen er gået ind i dette billede og har kendt sit ansvar — hvor vi altså ved et hurtigt arbejde kan medvirke til yderligere fremskridt og frodighed inden for teaterlivet.